ANUL XI. No. 1244 | 6 PAGINI 6 LEI | Luni 18 Septembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Promovarea Viforului Dacia

Peste Bărăganul Federaţiei, un vifor neaşteptat a surprins recent câteva cazuri de îngheţ între cari, cazul Viforului Dacia continuă să fie cel mai important.

Se cunoaşte în ce constă acest caz.

Intr'una din ultimele sale şedinţe, Districtul — pe care actualele proporţii ale campionatului Onoarei au încetat subit de a-l mai satisface — a hotărât promovarea Viforului Dacia la Onoare.

Promovarea aceasta a înnorat perspectivele fostelor echipe dela Onoare, cari „îngheţate" de emoţie, au simţit nevoia unei încălziri centrale, semnând un călduros şi colectiv protest. S'a abţinut dela acest protest numai Turda.

Un prim caz.

Termometrul şedinţei în care Districtul a hotărât promovarea Viforului Dacia la „Onoare", din cauza vitezii cu care şedinţa a fost hotărâtă, convocată, ţinută şi lichidată, şi-a năruit deasemeni mercurul până sub zero grade..

Iar hotărârea, în sine, a provocat o răceală între anumiţi membri ai Districtului, pe care aspirinele următoarelor şedinţe nu au mai putut-o curarisi.

Al doilea caz, deci, conturat de faptul că d-nii căpitan Dumitrescu şi Al. Mavrescu au cerut să se precizeze că n'au fost prezenţi la şedinţa în care s'a hotărât promovarea Viforului Dacia la „Onoare".

Ajuns la Ligă, „dosarul Viforul Dacia" — tot din cauza răcelii — a înţepenit în arhivă, aşteptând o soluţionare care întârzie şi completând aici al treilea caz de răceală, urmat şi acesta de primul şi importantul îngheţ al Viforului.

Şi acum, fişa medicală.

A hotărât Districtul ca „Onoarea" să fie augmentată anul acesta. Şi a conferit cinstea acestei augmentări, Viforului Dacia. Nu discutăm nici mărirea numărului de echipe la „Onoare", şi nici calitatea Viforului de a completa numărul de 7 echipe sortite să dispute anul acesta campionatul districtual.

Dacă totuşi ni s'ar cere să ne precizăm opinia, am mărturisi că augmentarea numărului de echipe la „Onoare" este justă. Şi că, dacă s'ar analiza oricât de atent atlasul sportiv al Bucureştilor, nu s'ar putea găsi o grupare mai valoroasă şi cu mai întemeiate drepturi prin urmare de a fi trecută la „Onoare", decât Viforul Dacia..

O grupare ai cărei atleţi s'au impus în toate climatele sportive: rugby, atletism, nataţie, ciclism... Şi care prin calităţile secţiunilor sale şi prin titlurile de garanţie indiscutabilă pe cari le prezintă, se poate încadra perfect în căprăria de până acum a campionatului districtual.

Dar nu aceasta interesează.

Se zvonise la început că Liga va infirma hotărârea Districtului, expediind pe Viforul Dacia din nou la Promoţie. Hotărârea aceasta trebuia să fie luată Vineri. Vineri însă, Liga nu s'a întrunit. S'a întrunit în schimb — din ceiace s'a putut surprinde în declaraţiile neoficiale ale federalilor — impresia că până la sfârşit Liga va ratifica hotărârea Districtului... Cu o condiţie însă: Oricare va fi la anul situaţia în clasament, Viforul Dacia să cedeze locul său echipei următoare, noui promovaţi fiind obligaţi să joace barajuri.

Nu ai nevoie de prea multă imaginaţie pentru a fixa zigzagul logicei, care clatină această hotărâre. Se admite introducerea unei echipe într'o categorie superioară. I se recunoaşte calităţile, acordându-i-se un loc în alte condiţiuni decât acelea pe cari le impune regulamentul. I se dă posibilitatea — foarte avansată pentru Viforul Dacia — să ia campionatul categoriei... Dar i se precizează că deşi campioană, va trebui totuşi să renunţe la titlu şi să joace barajuri.

O mai isteaţă glumă, într'o situaţie care reclamă seriozitate totală — nici că se putea.

Evident, toate acestea ar putea să nu corespundă integral realităţii. Sperăm chiar. Deşi, de obiceiu informaţiunile noastre nu au nevoe decât foarte rar de retuşări.

Fiindcă ar fi dezagreabil să constatăm că viforul care a gripat la Federaţie câteva vechi amiciţii din cauza promovării Viforului Dacia, la Onoare, a îngheţat în anumite sectoare şi logica.

Cu atât mai mult, cu cât — se pare — un prim îngheţ s'a şi constatat. In curajul grupărilor, cari au protestat la început împotriva promovării Viforului Dacia la „Onoare", semnând un apel colectiv. Şi cari astăzi, în ipoteza că transferarea aceasta se va face sub clauza grotesc-îngrăditoare a posibilităţilor Viforului de a ameninţa situaţia veteranilor, sunt dispuse să accepte această promovare.

GEORGE FULGA

Săptămâna

In fine au ieşit din vacanţă şi bietele noastre telefoane, cărora cetitorii nerăbdători le fac nopţi de insomnie ori de câte ori activitatea sportivă bate'n plin. Şi săptămâna aceasta, ne-a dat Domnul un iureş sportiv cum n'am avut decând există ţara românească. Şi ca atare, o martirizare cumplită a timpanelor noastre, simultan cu cea a invenţiei lui Graham Bell din care posedăm variate eşantioane pentru uzul exclusiv al cetitorilor noştri. Incepând de Miercuri noaptea, când s'a jucat pentru prima oară la lumina lunii şi a becurilor electrice şi până eri, după neaşteptata înfrângere a Ripensiei, toată ţara a fost cu noi în permanentă legătură telefonică. Dacă isprăvile combinatei maghiare cu nume imprecizabil n'au surprins pe amatorii informaţiilor proaspete şi gratuite, victoria senzaţională a Juventus-ului i-a lecuit însă pe mulţi de telefon, pentrucă, de bucurie sau nu, cei mai slabi de înger au leşinat la cellalt cap al firului.. Mai ales că ceiace a făcut Juventus a fost de natură să surprindă mai mult pe învingători (cu susţinătorii lor cu tot), decât pe învinşi (aşijderea). Pentrucă Juventus, pornit feciorelnic la marea nuntă divizionară, a răpus pe.., capul fruntei, şi a dovedit aptitudini nebănuite unui concurent cu lămâiţă. In timp ce Ripensia, care a cedat.., cavalereşte în casa părintească, aproape că a prevăzut... desnodământul. Căci, după cum se ştie, în materia aceasta campionii României nu sunt nici la prima şi poate nici la cea din urmă ispravă de acelaş soi.

S'au poticnit şi în campionatul trecut un tur întreg lăsând pe alţii cu bucuria primului loc şi s'au sculat la vreme pentru a-i face pe aceştia să se poticnească la rându-le. Dacă această inversare de roluri se va face şi de data aceasta cu aceiaşi matematică exactitate, rămâne de văzut.

Exactitatea este relativă însă numai în materie de football. La atletism există, se vede şi se perpetuiază. In două direcţii bine definite: în doborârea recordurilor la campionatele naţionale şi în veşnica desinteresare a spectatorilor. Intr'adevăr, Sâmbătă şi Duminică şi-au încercat forţele la ONEF toţi atleţii de valoare ai României. Prim rezultat: două recorduri noui şi unul egalat. Tribunele, imensele tribune de beton armat au avut însă aspectul unei chelii majestuoase care-şi vădeşte ridicola existenţă printr'un smoc de spectatori strânşi laolaltă — toţi până la unul — în colţul uneia din bănci. Secund rezultat: federaţia de atletism nu are cu ce să acopere deficitul campionatului. Noroc însă că a intervenit dibăcia locotenentului Chinie, care executa eri pe loc şi cu chitanţă în regulă de câte un pol pe spectatorii şi oficialii cari îşi permiteau să fumeze pe gazon. (Regulamentul stadionului interzice această profanare). Cât s'a strâns, e greu de precizat. Cert este însă că promptitudinea fiscală a executării contravenienţilor, printre cari cităm şi pe d. general Uică, a amuzat enorm pe Voevodul Mihai, neobosit spectator al campionatelor naţionale.

Sistemul este după cum se vede foarte practic, dar poate avea repercursiuni dezastruoase asupra reuniunilor viitoare, la cari fumătorii pasionaţi vor renunţa cu dragă inimă...

După cum avem azi cinstea să-i anunţăm că Sportul Studenţesc a câştigat cupa «Gazeta Sporturilor» la rugby şi Mişu Antonescu titlul de campion al României la ciclism..

L. ROŞIANU

Campionatele României de atletism s'au disputat

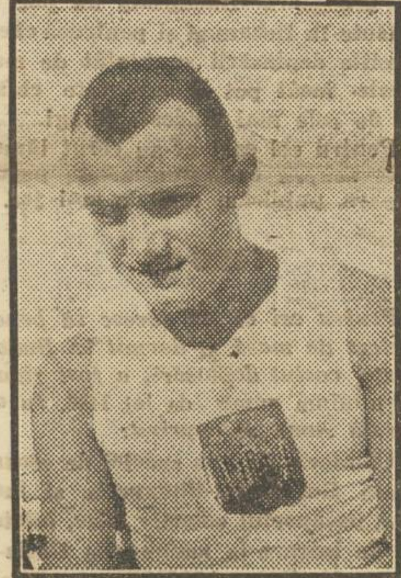
Două recorduri naţionale ameliorate şi unul egalat. Un lot select de concurenţi. Selecţionarea pentru Atena

Cel de al treisprezecelea campionat naţional de atletism, disputat Sâmbătă şi Duminică pe stadionul O. N. E. F. a venit să dovedească încă odată că în atletismul românesc se poate vorbi de progres. Constatare ce ar părea paradoxală la prima cercetare mai amănunţită a rezultatelor.

Naţionalele, ediţia 1933, au dat rezultate sportive mulţumitoare: două recorduri naţionale şi o serie de performanţe de primul rang. Partea organizării a fost şi ea la înălţime, reuşind a face faţă programului şi desfăşurându-se în ordine şi în deplină regulă. Ceiace de mult timp nu ne mai obişnuisem să vedem în Bucureşti.

Publicul a fost însă şi de data aceasta absent căci cei două trei sute de pasionaţi reprezintă o cifră cu care nu se poate mândri un campionat naţional.

Dar după cum se ştie, atletismul este obişnuit cu astfel de situaţii, mai ales că ceea ce a interesat pe conducători a fost să întrunească pe cei mai buni atleţi şi rezultatele să fie cât mai bune. Ori aceste două lucruri au fost realizate.

HAVALETZ

Cu sacrificii pe care numai bugetul secătuit al Federaţiei le poate şti, conducătorii atletismului românesc au reuşit să pună pe picioare un campionat naţional excelent din toate punctele de vedere.

In acest an Federaţia a reuşit să dea un fast deosebit acestei manifestaţiuni. Prezenţa M. S. Voevodul Mihai alături de conducătorii

PANAIOTH

U. F. S. R.-ului şi ai celorlalte federaţii, au constituit un stimulent pentru atleţi.

Partea sportivă

Numele a trei atleţi au strălucit mai mult in aceste campionate: *Adalbert Kovacs* învingător la 100 şi 200 metri, *Ion Lăpuşan,* strălucitul învingător la 800 metri şi 1500 metri, şi însfârşit neobositul *Manea,* câştigător al celor două curse de fond, 5 şi 10 km.

Remarcându-i dintr'un început pe aceşti excelenţi reprezentanţi ai atletismului românesc să nu se gândească nimeni că vom omite să menţionăm formidabila săritură a tânărului *Lupan,* care cu 6 m. 89 a reuşit să amelioreze în condiţiuni cu totul regulamentare recordul naţional la săritura în lungime, după cum, iarăşi să nu se creadă că vom uita să atragem atenţiunea cititorilor asupra performanţei lui *Puhala* la 400 metri garduri care cu 54 s. 4/10 a doborât şi nu egalat — cum din eroare a fost anunţat — recordul naţional la această specialitate.

Alături de aceşti atleţi trebue să amintim trio-ul *Havalet — Fritz* şi *Soos,* care s'au impus la aruncări, pe *Panayoth — Csegezi* şi tânărul *Bako* la sărituri, pe *Nemeş* care îşi revine în formă şi însfârşit pe un *Herold* cu imense posibilităţi şi mai bun decât ne aşteptam.

Kovacs campion la 100 şi 200 metri

Cele două probe de sprint au fost reconfortante, pentrucă în finala acestor alergări s'au aliniat la start o serie de elemente tinere şi cu imense perspective pentru viitor.

Kovacs a reuşit o performanţă cu care numai Peter se mai poate mândri. Victoriile universitarulu obţinute în mod net şi indiscutabil nu mai lasă nici o posibilitate de discuţii. El este incontestabil cel mai bun sprinter al nostru şi unul din cei mai buni alergători de viteză produşi de atletismul românesc.

Al doilea clasat a fost *Beju* la 100 metri.. Reprezentantul Viforului, este drept, s'a prezentat la start după o amigdalită şi surescitat, fapt care a contribuit poate să termine atât de greu.

Tânărul *Ionescu* dela Astra este fără îndoială un alergător cu multe calităţi.

La 200 metri aceiaşi netă superioritate a lui *Kovacs.* O plăcută surpriză a produs-o Oö care a egalat recordul naţional de juniori cu 23 s.

FRITZ

Puhala s'a resimţit după alergarea de 400 m. garduri.

(Continuarea în pagina IV-a)

Spakow-Anderson

In ultimul moment ni se comunică că, matchul pentru titlul european, între

M. SPAKOW

Moţi Spakow şi John Anderson va avea totuşi loc la Bucureşti, la 1 Octombrie, la Arenele Romane, între orele 6 şi 9 seara.

Campionatul va fi arbitrat de un judecător arbitru unic, francez.

In cazul acesta campionatele regionale de amatori vor începe Luni 2 Octombrie.

In vederea matchului cu Anderson, Spakow va pleca la moşia prinţului Sturdza, la Băicoiu.

Reuniunea de campionat european va fi regisată d. Ottulescu.

La aceiaş gală se va disputa matchul Fulea—Dinu Mihail, pentru titlu şi un al doilea match profesionist între Nelu Oprescu şi un boxeur care va fi desemnat.

Echipa României de atletism pentru Jocurile Balcanice

Imediat după disputarea campionatelor naţionale de atletism s'a procedat la întocmirea echipei care va reprezenta culorile României la jocurile Balcanice dela Atena. Au fost desemnaţi să facă deplasarea următorii:

1) A. Kovacs (SUEF).
2) F. Nemes (Crişana).
3) G. Csegezi (HTV).
4) C. Beju (Viforul Dacia).
5) I. Lăpuşan (Viforul Dacia).
6) I. Comănescu (Viforul Dacia).
7) I. Manea (Stadiul Român).
8) L. Gall (IAR).
9) C. Herod (SUEF).
10) G. Puhala (Chinezul).
11) I. Lupan (CAT).
12) Soos (CSp.TS).
13) Fritz (CAO).
14) Havalet (CAA).
15) Panayoth (CSp.Tg.M).
16) Căp. L. Bodea (SUEF).
17) Oö Ladislau (CAT).

Asupra acestora s'a hotărât definitiv. Au mai rămas în suspensie: Cucu (V. D.); Ionescu, Bako şi Ujaghy.

Echipa definitivă nu se va cunoaşte până Joi seara.

Inaintea campionatelor naţionale de tennis

Matchul Turcia—România. Asaltul tinerilor

La sfârşitul acestei săptămâni vor începe campionatele naţionale de tennis. Proba aceasta oficială îmbracă anul acesta haina de mare eveniment. Technicienii din lumea tennisului aşteaptă cu nerăbdare campionatele, în cursul cărora urmează să se producă un contact între o serie de jucători tineri, «speranţe», şi câţiva din aşii consacraţi.

Şi-au dat «rendez-vous» în campionate toţi jucătorii de clasă ai României.

In compania lor un Caralulis şi ceilalţi tineri, vor ocaziona desigur câteva surprize instructive.

TURCIA—ROMANIA

In marginea campionatelor se va disputa matchul Turcia-România. E vorba de o revanşă.

Nu de mult Botez şi Schmidt au jucat la Constantinopol şi au cedat reprezentativei. Turcii vor întâlni de astă dată o echipă mai valoroasă. Poulieff, Cantacuzino şi Botez vor compune echipa României.

Ungaria-Elveţia 3-0 (1-0)

BUDAPESTA 17. — Conform prevederilor generale, Ungaria a dispus eri la Budapesta de Elveţia cu 3—0.

Au marcat Auer (2) şi Sereny.

Selecţionarea echipei României

Probleme cari se pun şi trebuesc neapărat desbătute înaintea matchului cu Ungaria

Matchul cu amatorii unguri bate la uşă. Câteva zile ne mai despart de ziua pentru care a fost sorocită întâlnirea cu vecinii noştri.

Prin faptul că în prima ediţie a acestei partide, pavilionul nostru sportiv a cunoscut o mare eclipsă, matchul dela sfârşitul săptămânei — în alte împrejurări simplu fapt divers—a îmbrăcat o haină de mare eveniment.

Se cuvine deci ca, recunoscând starea de fapt, să analizăm obiectiv toate perspectivele, începând cu cea mai importantă, referitoare la echipa noastră naţională.

O CHESTIUNE PREALABILA

Inainte de toate trebue să stabilim cadrul selecţionării echipei.

Ungurii trimit la Bucureşti echipa de amatori. Cel puţin aceasta este titulatura ei oficială. Nimeni dela Budapesta n'ar putea jura că jucătorii cari vor evolua la O. N. E. F. sunt amatori. In orice caz, echipa este compusă din jucători licenţiaţi ca amatori, oameni controlaţi de secţiunea amatoare a federaţiei lor. Formal nu poate exista, deci, nici un motiv de suspiciune.

Ce echipă va opune România?

Răspunsul e: *cea mai bună, indiferent de calitatea jucătorilor.*

F. R. F. A. nu s'a pronunţat încă în acest sens. Dar din toate preparativele, reese această intenţiune.

Conform regulamentelor internaţionale, fiecare federaţie naţională având toată libertatea să se fixeze asupra criteriilor de calificare. Rombolul e hotărît să ignoreze anumite stări de fapt şi chiar de drept, ca cea mai bună echipă a României să fie aruncată în luptă.

Oricât ar fi de mare spiritul revanşard, faţă de riscurile inerente oricărui match... nu subscriem că a opune amatorilor unguri cea mai bună echipă este politica cea mai nimerită. Şi acum

PROBLEMA ECHIPEI

în sine. Dacă e vorba să opunem ungurilor cu adevărat reprezentativa României, selecţionarea trebue făcută cu cea mai mare prudenţă.

Ca un îndreptar spiritual în operaţiile de triare trebue să evităm căderea într'un păcat universal în materia aceasta.

Trebue făcută selecţionarea având în vedere exclusiv prezentul. Laurii victoriilor dintr'un trecut cât de apropiat, nu trebue să influenţeze pe cei ce aleg. Amintirea figurei făcută în Balcaniada dela Belgrad, după matchul cu Franţa dela Bucureşti, să nu scape un singur moment din vederile celor ce îngrijesc de compunerea echipei României.

Apoi să nu se ţină cont de psihologia masselor, care ar accepta cu greu, o altă echipă decât aceia care a dispus recent de Jugoslavia.

Intr'un cuvânt preconizăm

SELECŢIONAREA BAZATA PE REALITAŢI, NU PE NUME MARI

Şi nu e greu de făcut acest lucru. Informaţii sunt suficiente.

Sepci n'a primit nici un goal la Balcaniadă. Cum şi dece, am arătat la timp. De atunci şi până astăzi «Universitatea» a fost însă încercată de multe decepţii din cauza portarului.

Vogl şi Albu sunt consideraţi indiscutabili. In linia intermediară oficialitatea are o încredere neţărmurită. Totuşi nu se poate ignora informaţia că eroul matchului cu Jugoslavia este bolnav. Va fi introdus Cotormani cu orice preţ în echipă pentrucă nu se poate concepe o înlocuire a unuia din glorioşii învingători din Balcaniadă? Noi suntem de părere că s'ar comite astfel o greşală.

La înaintare se preconizează aceiaşi orientare, deşi referinţele asupra câtorva «matadori» nu sunt din cele mai favorabile.

Iată deci cum privim situaţia în preajma matchului în care cu folos sau fără, se angajează prin desemnarea celei mai bune echipe, prestigiul sportiv al ţării.

LIS.

UN NOU CLUB DE RUGBY IN CAPITALA

Am arătat în două rânduri activitatea prodigioasă pe care o desfăşoară Societatea sportivă a funcţionarilor societăţii de telefoane.

După înfiinţarea sălii de gimnastică şi a secţiunilor cari depind de ea, d. ing. Racotă, inimosul animator sportiv a decis creiarea unor noui secţiuni de sport în aer liber.

In această ordine de idei va lua fiinţă în primul rând o secţie de rugby.

Ea va lua dela început proporţii grandioase atât datorită elementelor cunoscute din rugbyul nostru care-şi vor da adeziunea pentru noua grupare, cât mai ales posibilităţilor de propagare şi desvoltare a unui sport prin puternica instituţie a societăţii de telefoane.

Este sigur că prin nouile adeziuni nu se va periclita situaţia nici unui club, căci sunt azi în rugbyul nostru o serie de elemente de primă forţă, disponibile şi dezlegate de mult de vechile cluburi.

Aşa dar crearea noului club nu va putea aduce nemulţumiri în rândul cluburilor existente căci elementele cari îl vor alcătui nu depind azi de nimeni.

De altfel printre funcţionarii S. A. R. de telefoane se găsesc valoroşi jucători de rugby ca: M. Vardala, Badea Niculescu, Nicu Polizu şi Gh. Popovici.

Se crede că pentru organizarea acestei secţiuni îşi va da concursul şi d. G. Nicola.

In curând vom putea publica numele celor ce şi-au dat adeziunea pentru gruparea „Telefon club", fiind cunoscut interesul ce-l prezintă în rugbyul nostru crearea unui nou organism puternic, menit să aducă mari progrese într'un sport îndeajuns de apreciat în străinătate, dar vitregit la noi.